

Bort fra hovedvejene

Pagoderne i de mindre byer var ikke så prangende – de forgyldte spir var en mangelvare.

Store drenge – unge mænd kravlede inde i pariserhjulet til toppen af hjulet for derefter at springe på den side, der var for nedadgående.

Deres vægt blev dermed drivkraften, som var drengenes tyngdekraft.

Pariserhjul – karruseller – drevet af brødmotorer – bankospil – spil på sekseren og poker havde stor interesse.

Ved en karrusel mindedes jeg en børnehjælpsdag sidst i 1930. erne hvor man havde opstillet en karrusel.

Vi knægte trak den rundt ved løbende at skubbe til nogle stænger på loftet af karrusellen.

Det var den rene akrobatik, men for mig at se temmelig livsfarligt.

Teater – cirkus blev godt besøgt
- måske en følge af udråberne,
som underholdt de forbipas-
serende.

Nikotinrag
med store ar efter koppesygdom.

Markedspladser var opdelt i områder, hvor man forhandlede de samme varer.

Her foregik handelen stille og roligt præget af kvinder.

Andre steder fandtes forskellige forlystelser og rene spillebuler gerne under øredøvende larm med mænd i overtal.

Pinday grotterne drev af fugt i en sådan grad, at fotoapparatet strejkede.

Tåger af vanddampe stod ud fra et mindre vandfald dybt inde i grotten.

Kit – We vor guide.

Datter af en officer = systemets kontrollant

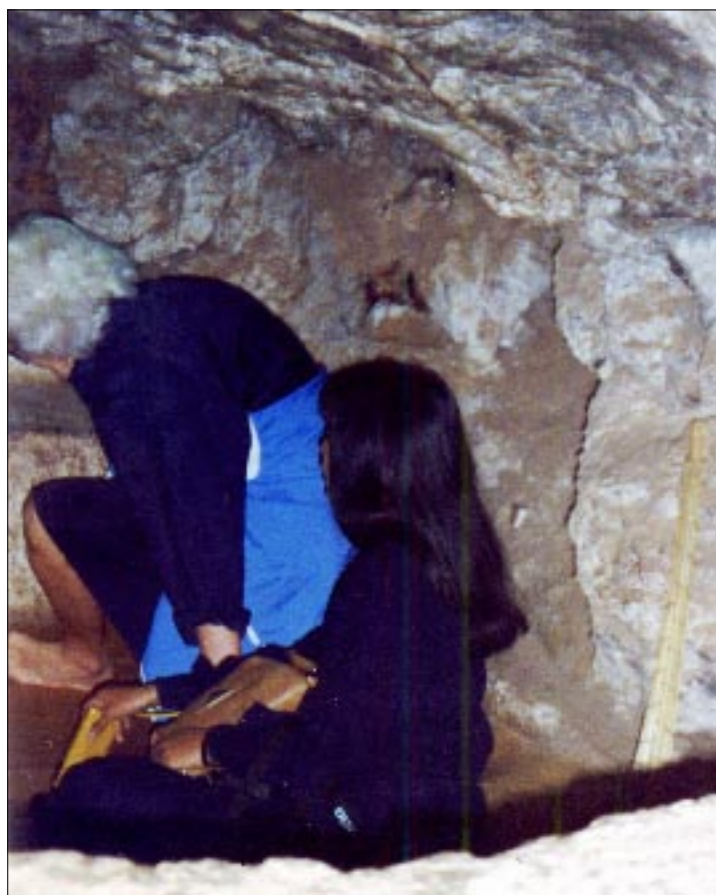
I Kawlar fandt vi nær pagoden grotter som var fyldt med ikke mindre end 800 buddha-figurer og statuer.

Buddha-figurer fandtes i stort sagt alle udformninger – vi var på forhånd afskåret fra at kunne stedfæste deres tilknytning til de mange trosretninger indenfor samme religion.

Mængden – sammensætningen af symboler – her nationalflaget virkede noget inkonsekvent – paradoksalt på os, da vi nærmest opfatter buddismen som en tro, der maner til nøjsomhed.

Lilian og Kit – We kravlede på alle fire ind i en grotte og fandt dér en mediterende munk.

Nogle år før fandt vi i Tigercave i Thailand munke 15 – 20 meter oppe i træerne, hvor de fordybede sig i bøn og deres religions mysterier.

Jeg fik aldrig opklaret, hvordan de selv kom op og ned – endsige fik mad og drikkeelse samt deres efterladenskaber transporteret.

Vi fandt en halvdød sommerfugl og var imponeret over størrelsen.

Sammenlign med kuglepennen.

En trekkingtur i bjergene med Jimmy som guide fristede. Vi ville besøge to landsbyer og gennemførte at gå ad smalle stier fra en bjergtop til en anden. Vi var lidt stolte, da et tysk ægtepar havde opgivet dagen før. Udover ømme ben var største problem stier, som var smattede af regn.

Jimmys løn som skoleleder var 8 US dollars pr. måned.

Det var ingen dans på roser – stenet og visse steder rent pløre. På steder, hvor det gik stejl op eller ned, var der planter, som man kunne klamre sig til. Undervejs gjorde vi holdt ved et større vandfald – imponerende – smukt og afkølede. Første landsby havde longhouses, hvori der boede op til 9 familier i hvert.

Næste landsby Paliang bestod af 40 longhouses – en skole og et nonnekloster. Nonnernes dragt var svagt lyserød – vi blev budt på te, og spenderede 4 US dollar på en smagløs hue med enormt mange kvaster.

Familien her havde fem børn – nattelejet kan skimtes i baggrunden.

Hver familie havde eget ildsted. Ingen vinduer, men et hul i taget – en lyre hvor igennem røgen kunne forsvinde.